

Nana Kwame Adjei-Brenyah

ZİNCİR ÇETELERİ YILDIZLAR KARMASI

Çeviren

Nur Eren

“İhtiyacı olan birine yardım etmek gibisi yoktur,
eşı benzeri bulunmaz bunun,” diyen babam için.

Umarım evren bugün seni sever..

–Kendrick Lamar

Melancholia Bishop'ın Özgürlüğe Kavuşma Günü

Gözleri üzerinde hissedebiliyordu, tüm o cellatları.

“Hoşgeldin, genç bayan,” dedi Zincir Çeteleri Yıldızlar Karması’nın kıdemli sunucusu, Cezai Af Planlama Eğlence-leri programının baş tacı Micky Wright. “Neden bize adını söylemiyorsun?” Çizmeleri bir nevi futbol sahasına benzeyen uzun, yeşil üzerine beyaz çizgili SavaşAlanı’nın çamuruna gö-mülmüştü. Super Bowl haftasıydı ve bu da Wright’ın sözleşme gereği o akşamki her maçın arasında bildirim yapmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

“Adımı biliyorsun.”

Sakinliğinin farkına varıp kendine bir parça sevgi besledi. Tuhaf. Uzun zamandır iğrenilesi biri olduğunu düşünüyordu. Ama kalabalık bu cüretkârlığından hoşlanmış gibiydi. Sevinçle alkışladılar fakat desteklerinin arkasında ölümcül bir ironi vardı. Aşağıya, gri mahkûm giysili zenci kadına baktılar. Uzun ve kuvvetliydi. Başındaki siyah, kıvrır kıvrır buklelere bakıyorlardı. Neşe içinde bakıyorlardı. Ölmek üzereydi. Güneşe, aya, içlerine çektikleri havaya nasıl inanıyorlarsa buna da öyle inanıyorlardı.

“Hırçın,” dedi Wright sırtarak. “Belki de sana böyle deme-
liyiz, Küçük Bayan Hırçın.”

“Adım Loretta Thurwar.” Etrafındaki insanlara baktı. Çok kalabalıklardı. Asla böyle zalim bir ilginin odağı olmayacak insan sürüleri. Bunun nasıl bir duygu olduğunu asla anlamayacaklardı; hem ufacık hem de alabildiğine güçlü hissetmenin; binlerce kişinin uğultusunun ne kadar yüksek, ne kadar yoğun olabileceğinin ve kulaklarınızdan silinse bile vücudunuzda sanki bir hırıltıymış gibi devam etmesinin nasıl bir his

olduğunu anlamayacaklardı. Thurwar ona verilen silahı kavradı: sapı kiraz ağacından yapılma, ince bir tirbuşon. Hafif, basit ve zayıftı.

Wright onun etrafında geniş bir yay çizerek, “Küçük Bayan Hırçın değil yani?” dedi.

“Değil.”

“Böylesi daha iyi, Loretta.” Wright, kabinine doğru ilerledi. “İyi isimleri harcamayı sevmem.” Güldü ve kalabalık da aynını yaptı. “Evet, Loretta Thurwar,” –adını üç sert heceye bölmüş, sonuncusunu şarkı söyleyen bir çocuğun sesiyle, oyunbazca şakıyarak söylemiş, onu hor gördüğünü herkese göstermişti– “SavaşAlanı’na hoşgeldin, bebeğim.”

Havada bir elektrik cızırtısı duyuldu ve Thurwar öyle hiddetle yere çekildi ki bir an kolunun omzundan çıktığını sandı. Diz çöktü, sonra ne yapacağını bilemeyip gülmeye başladı. Önce kıkırtı, sonra derinden gelen kahkahalar. Kollarındaki manyetik implantların verdiği sabitlenme hissi aslında nazik bir masaj gibiydi. Parmaklarını özgürce oynatabiliyordu ama bilekleri platforma yapışmıştı. Hepsi aptalcaydı. Nefessiz kalana kadar güldü, sonra biraz daha güldü.

Ziller çalmaya başladı.

Wright bağırdı: “Lütfen herkes Kraliçe için ayağa kalksın!” Spiker kabiniyle arasında kalan yolu koşarak kapattı.

Kalabalık ayağa kalkmıştı. Dimdik ve hareketsiz duruyorlardı. Onun için.

Kadın, futbol sahasından bozma arenaya girdi. Kollarında alüminyum alaşımlı parçalar, boynunun arkasında biten örgüler, WholeMarketTM¹ logosu dövmele çıplak omuzlar. Kaslı karnını göğüs zırhından çıkan ve sık bir kafes oluşturacak şekilde kıvrılan çubuklar sarmalıyordu. Bunlar özel üretimdi. Thurwar sadece savunma amaçlı olduğunu düşündüğü o metal parçalarının çok daha öte bir şey olarak kullanılışını izle-

1 WholeMarket: Teksas kökenli, çok uluslu bir ABD market zinciridir; organik ürünleriyle tanınır. –çn

miş, hatta hayranlıkla haykırmıştı. Kraliçe, çubuklardan ikisini zırhından çıkarıp Atmaca Bob'ın gözlerine sapladığı sırada o, hücre bloğundaki ekranın karşısında dikiliyor, diğerleriyle birlikte olan biteni izliyordu.

Şimdiyse tam karşındaydı. Bu, Melancholia Bishop'ın son mücadelesiydi. Bishop başarmıştı. Daha önce hiçbir kadının yapamadığını yapmış, üç sene boyunca Devre'de hayatta kalmıştı. Üç sene Hass Omaha adındaki çekicini sallamış, topuzu Vega'yı savurmuştu. Ruhları fethettiği üç sene.

“Batık şehrin lanetli vatandaşlarının kraliçesi!”

Elinde yalnızca miğferi vardı. Melody'nin Haçlı tarzı, ortasında altın rengi bir haç olan teneke miğferi.

“Yok Edici, Kara Haber Getirici, Ölüm Şarkıcısı'nın ta kendisi!”

Yedinci zil çaldı ve insanlar ulumaya başladı. Bu, yıllar içinde onun kutsal ritüeli hâline gelmişti. Melancholia Bishop için yedi zil. Ayaktakımını silip süpürüşünü izlemişlerdi. Bir zamanlar sevdiklerini iddia ettikleri kadınları ve adamları öldürüşünü izlemişlerdi. Şimdi Melancholia son kez onlara bakıyordu. Yakında özgür olacaktı.

Melancholia

Melancholia

Melancholia

Kalabalık tezahürat ediyordu. Melody'nin kahverengi gözleri tribünleri gezdi ve miğferini başının üstüne kaldırdı. Onu taktığında evinde hissediyordu.

Melancholia

Melancholia

Melancholia

“Son kez,” diye bağırdı Wright, “Savaş Alanı'na adım atan en başarılı kadına hep birlikte hoşgeldin diyelim. Cinayet Türküsünün Leydisi. Kutsal Sevgili. Haçlı Savaşçısı. Fenalar Fenası. Sizlerin biricik Bishop'ı, Melody 'Melancholia Bishop' Price!”

Sizlerin mi, diye düşündü Thurwar seyircilerden fıskıran

sevginin gücüyle sarsılırken. Onu çok seviyorlardı ama bu kadın, her şeye rağmen, hiçbirine ait değildi. Bunu açıkça belli eden bir duruşu vardı. Thurwar'ın gerçekten karşısında bir kraliyet mensubu varmışçasına gözlerini yere indirmesine neden olan bir duruş.

Thurwar izledi ve kendi Kalesinden selam verdi. Karşısında imkânsız bir güç duruyordu. Çekiç ve topuz. Alanın bir ucunda zırhlı bir savaşçı, diğerindeyse tulumu ve terli elindeki kaygan tirbuşonuyla Thurwar vardı.

Bishop!

Bishop!

“Melancholia, son kez bize söylemek istediğin bir şey var mı?” diye sordu Wright.

“Söylenecek ne kaldı?” dedi, sesinde metalik bir çınlama vardı ama kalabalığa hitap ederken miğferin içinden gelen ses, tanıdıkları o sestti. “Başladığım yerdeyim.”

Kalabalık keyifle güreledi.

“Buraya geldiğimde sırtımda iki C vardı. İki cinayet. Buradan giderken yine iki tane olacak. Ama olduğum yere gelmek için bundan çok daha fazla insanı öldürmek zorunda kaldım.”

“Kesinlikle. Çok şey aştın,” dedi Wright. “Peki ya sana yapamaz diyenler? Onca spekülasyon? Payına düşen şüphelerin hepsini yiyip bitirdin. Şimdi burada, dağın zirvesindeyken, geriye dönüp baktığında en gurur duyduğun an hangisi?”

“Gurur mu?” Metal yüz göğsü döndü. Gülerken omuzları zıplıyordu. Kalabalık beceriksizce onu taklit etti. Gülüyorlardı, çünkü bu onların kraliçesiydi. Kalabalık kahkaha atarken Melancholia sessizliğe büründü. İnsanlar bir an ne yapacaklarını bilemediler.

“Kilitleyin!” diye bağırdı Wright. Bir kez daha güç sesi duyuldu ve bu kez Melancholia Bishop altındaki platforma sabitlendi. Az önce konuştuğu HMC¹ uçup arkasına geçmişti.

1 *Holo Microphone Camera (HMC) EyeBall™*, spor müsabakalarının temel video/ses kayıt cihazıdır. Havada kendiliğinden hareket edebilen bu

Seyirciler hayretle nefeslerini içlerine çektiler. Onu zorla kilitlemek, onu susturmak – hem de kurtuluş gününde. Bunu yakıştıramamışlardı. Ani bir zorla kilitleme ancak alçaklara, acemilere, kural tanımazlara, korkaklara yapıldı. Yapılan şey karşısında burunlarını kırıştırdılar ama hemen sonra o burunları aşağı çevirdiler ki gözlerinin önünde yazılan tarihi görebilsinler: Melancholia Bishop'ın Özgürlüğüne Kavuşma Günü.

Wright bağırdı, “Ölüm maçı başlasın!”

Kilitlerin açılışının boş, gürültülü sesi arenada yankılandı ve iki kadın birbirinin üzerine salındı.

Thurwar ayağa kalkıp doğruca önündeki yenilmez kadına doğru koştu. Yeterince yaklaştığında sıçradı, hedef aldı ve saldırmak üzere yumruğunu geriye çekip tirbuşonunu sıkıca kavradı. *Sapla*, diye haykırıyordu beyni. *Boyun, boyun, boyun*. Tüm vücudu *boyun* diye haykırıyordu.

Melancholia onu bileğinden yakaladı ve gücünü kolayca savuşturup yumruğunu midesine indirdi.

Melancholia

İnsanlar davulların ritmiyle uyumlu bir şekilde bağıyordu. Melody'nin “Yakala-vur,” taktiğini, Hass Omaha'sını ya da Vega'sını bırakıp rakibini tek elle tutuşunu ve diğer elindeki silahla ölümcül darbesini indirişini defalarca görmüşlerdi; şimdiyse bu önemsiz şeyi bileğinden tutup çıplak elleriyle yumruklamakla yetinmişti. Oysa herkesin üstesinden gelebileceği bir hamleydi. Yemeğiyle oynuyordu. İnsanlar gülüyor, tezahürat ediyor, sevinç nidaları atıyordu. Gerçek bir şov kadınıydı.

“İçeriden saldır, karşıdan değil,” dedi Melancholia. İnsanlar bunu bilmezdi: Dövüş alanında vızıldayan HMC'ler olmazdı – dikkatlerini dağıtıp dövüşü etkileyebilirlerdi. İki kadının söylediklerini yalnızca birbirleri duyuyordu.

Melancholia, Thurwar'ı tekrar yumrukladı ve çimlerin üstüne fırlattı.

akıllı kameralar en alçak ve pis yerlere girebilir ve böylece sizin girmenize gerek kalmaz. HMC, Kodex ürünüdür. –yazarın notu

Thurwar canının bağışlandığını biliyordu. Sadece nedenini bilmiyordu. Bishop'ın onu tuttuğu anda içine yerleşen ölüm hissini bir kenara bıraktı ve başını kaldırıp tepesinde dikilen bu destansı, korkunç kadına baktı.

“Beni duyabiliyor musun?” diye sordu Melancholia.

Thurwar nefes nefese çimleri yokluyor, elleriyle sahayı tarıyordu. Tirbuşonu düşmüştü. Kendinden nefret ediyordu; yoğun, tanıdık bir his. Ağladı. Kamburunu çıkara çıkara yeri arayan hâline acıdı. Delirmişti âdeta, yakında ölecekti. Ama celladı onunla konuştu.

“Beni dinle,” dedi Melody. Sonra Thurwar kaburgalarında bir tekme hissetti. Çimlerin üstünde yuvarlanıp ters döndü, dehşet içinde nefes aldı ve sendeleyerek tekrar ayağa kalktı.

Kendini toparladı ve Savaşçı'ya baktı. Kazanmak istiyordu. Umutsuzca istiyordu bunu. Karşısındaki kadını yere sermeyi tüm benliğiyle arzuluyordu. Seyircilerin ağlamasını istiyordu. Bunca zaman sonra ilk kez yaşamak istiyordu.

Elinde hiçbir silah olmadan Melancholia'ya doğru atıldı. Sıçramadan önce çekicin ve topuzun yerde olduğunu görmüştü. Titan onun hayatını oyuna çevirmişti. Koştı ve ölüm korkusuyla onu yere devirdi. İkisi bir süre yuvarlandılar, vücutları dönerek beyaz çizgilerin üstünden geçti. Derken Thurwar kafatasında bir gerginlik hissetti ve karmaşanın arasında yukarı uzanmaya çalışırken göğsüne darbe aldı. Bishop onu saçlarından yakalamış, dizine kadar sürüklemişti.

“Hepsini kes,” dedi Melancholia, avucu Thurwar'ın saçlarıyla doluydu. Bu kez Thurwar onu duydu ve talimat verdiğini anladı.

“Saçlarını kazı,” diye tekrarladı, sesi kalın ve sertti. Thurwar'ın yüzünü yumrukladı. Thurwar burnundan ve ağzından gelen kanın tadını alabiliyordu. Tekrar yerde yuvarlandı.

Sonra Thurwar onun, “Hemen önünde,” dediğini duydu. “Seçimini yap.” Melancholia kollarını zafer edasıyla kaldırdı. Tüm dünya sevinç çılgınlıkları atıyordu.

Thurwar gördü: ahşaba saplanmış kıvrık metal. Yılan yalayacakmış gibi üstüne atladı ve telaşenin içinde kendi orta parmağını kesti. Kanamayı boş vererek ayağa kalktı. O kalkarken Melancholia da ona dönmüş, çekicini kavramıştı.

Thurwar uzun, dikkatli adımlarla yaklaştı ve Melancholia'nın etrafında geniş bir yay çizdi. Gürültü, sabit bir kükremeye dönüşmüştü ama ses şimdi sadece bir yankıydı, vücudundaki acı da öyle.

"Ben onların oyununu oynadım. Sen oynama."

"Burada ölmeyeceğim," dedi Thurwar. Uzun zamandır basırılmış bir yanı gün yüzüne çıkmıştı.

"O zaman içeriden saldır, karşıdan değil." Thurwar ona baktı. "Çok yoruludum. Anlıyor musun?"

Thurwar, "Burada ölmeyeceğim," diye tekrarladı, sözleri kendini özetliyordu. Gerileyip saldırmak için kendine yer açarak Bishop'ın etrafında dolanmaya devam etti. Bishop da düzgün bir yörüngeyle onu takip ediyordu.

"O zaman karşıdan değil, içeriden saldır. Şu lanet kafanı da tıraşla. Senin bir başka hâlini de sevmelerini sağla. Bu çok önemli, nasıl yaparsan yap. Kendini sevdire, sonra çık git."

Thurwar bekledi. Tirbuşon yumruğunun içindeydi.

Bishop'ın dizleri, duruşunun *gel bana* demesine yetecek kadar büküldü. Thurwar'a bakıp konuşmaya devam etti. "Yaşamana ben izin vermeyeceğim. Sen yaşamayı seçeceksin. Çaprazlama savuracağım. Çekiç bir kez çıkınca onu durduramam. Anladın mı?"

Thurwar hem anlamış hem anlamamıştı. Anlayamıyordu. O zamanlar değil. Bishop uzanıp miğferini çıkardı. Teninin koyuluğuna rağmen boynundaki yaralar parlıyordu. Siyah saçları sımsıkı mısır örgüleriyle toplanmıştı. Kollarını kaldırdı ve kalabalık bir kez daha sevinç çığlıkları attı. Thurwar dev ekrana baktı. Birden karşısındaki bu tanrıçanın da kendisi gibi bir kadın olduğunu fark etti.

Melancholia Bishop seyircilere kısaca gülümsedi ve ardından yüzü tekrar sert, ölümcül ifadesine büründü.

Thurwar kaderine doğru adım attı. Sol kolu havaya kalktı. Eli gevşekçe açılmıştı, sağ bacağını kaldırdı ve elinden geldiğince sağlam bir şekilde yere bastı. İvme yaratmanın verdiği özgürlükle kendini ileri doğru savurdu. Gözleri Bishop'ın her insanınki gibi yumuşak olan boynuna dikilmişti. Sol kolunu geriye attı, havayı avucuna aldı, sol bacağı kalkarken dizi öne çıktı ve adımını büyüttü. Koştı.

Mel—

Önce sol ayağı yere indi, tabanının ortası, tekrar ileri atılmadan önce bilinçli bir şekilde ağırlığını parmaklarına verdi. Vücudu belli bir amaç doğrultusunda koşmayı hatırlıyordu, hep hatırlayacaktı.

—an—

Kolları yön değiştirdi ve sağ bacağını inip kalkışıyla aynı anda birbirlerinin yanından geçtiler. Adımı daha da genişledi. Çok yakındı. Hiçbir şey düşünmedi, sadece vücuduna güvendi.

—cholia

Kollar makas gibi hareket ediyor, bacakları onu öne taşıyordu. İlerlemeye, ellerini ve bacaklarını savurarak hız kazanmaya devam etti. Vücudu onunla konuşuyordu: Bu hız, ben, bu vücut senin silahın.

İki adım kala Melancholia'nın kolu geriye doğru savruldu; negatif bir hareket, bir güç biriktirme eylemi. Çekicini geri çekti. Yıkıcı potansiyelin resmi gibiydi.

Thurwar'ın ayağı yere indi. Melancholia ileri adım attı, çekicinin onu çekmesine izin verdi ve çekiç, havada bir ölüm şarkısı gibi uçtu. Thurwar başını ve boynunu koruyarak yere daldı ve çekiç, boşluğa taze ölüm tohumları ekerken yuvarlandı. Çömeldi, ardından sıçradı; tirbuşonu tutan sağ yumruğu öndeydi. Melancholia'nın çenesini parçalayıp açarken haykırıyordu.

Sessizlik Thurwar'da yeni bir şey uyandırdı. Kırmızı lekeler yumruğunun içine akarken vücudu karıncalanıyordu. Melancholia'nın dudaklarından kan fışkırdı. Çekiç kısa bir an yükselip Thurwar'ın omzunu sıyrırken ölümcül rotasından sıyrılmayı başarmıştı. Melancholia'nın sırtına atladı. Bacaklarını beline doladı ve tirbuşonunu Bishop'ın boynunun yan tarafına sertçe sapladı. Ardından çekip çıkardı ve tekrar sapladı. Tekrar. Bir kez daha çekip çıkarmaya çalıştığında burgu direndi. Bishop'ın etine dolanmıştı. Thurwar daha sert çekti ve bu kez sap tek başına eline geldi – metal kısım Bishop'ın boğazında bir yerde kaybolmuştu. Thurwar delici bir şey bulamayınca Melancholia'nın kafasını yumruklamaya başladı. Şampiyonun dizlerinin çözüldüğünü hissedene kadar üç ağır darbe indirmişti.

Kadın arkasından zayıfça, sinir bozucu bir sineğe vurur gibi vurdu. Çekici yere düşmüştü. Thurwar mutlak dehşetin tatlı, yoğun sessizliğinin tadını çıkardı.

Kükrecesine bağırды, o an duyulan tek ses onun sesiydi. Rakibinin sırtından indi. Melancholia uykulu gibi ama her nasılsa hareketsiz bir şekilde ayakta duruyordu. Onun ayakta olduğunu gören Thurwar çekici kapmak için hamle yaptı. Parmakları aletin sapını bulduğunda Melancholia ona bakıyordu. Thurwar birden korkup geriledi. Bishop kendi boynunu tutarak sallandı, sallandı ve kendini bıraktı. Gözleri kahverengiydi, güzeldi, yorgundu ama yine de Thurwar'a, katiline bakarken bir an için genişlediler.

Gel bana, diyordu gözleri.

Thurwar itaat etti. Koştı. Çekici bomba gibi efendisinin yüzüne indirdi ve insanlar, o insanlar, artık sessiz değillerdi.

BÖLÜM I

Staxxx Kasırgası

Kutsal bir şeydi bu.

Onu bekleyen binlerin boğuk kükremesi. Yukarda, her yandan gelen sesler okyanusu. Tırpanı elindeydi. Gardiyanlarına ona yer açmalarını söyledi ve önce sola, sonra sağa eğildi. Omurgasını hazırlıyordu. Enerji içine akıyordu. Gözlerini kapattı ve vücuduna döndü. Vücudu onu her zaman güvende hissettirmezdi ama orada, o ses okyanusunun altında, kusursuz geliyordu.

Önündeki kapı açıldı. Ucu ışığa açılan tünelin sonunda Hamara “Staxxx Kasırgası” Stacker hâlâ bir siluetten ibaretti.

Önünde parlak metalden, yüzen bir top belirdi. Ona doğru konuştu: “Kim bıçağı iyi hissettirir?”

Çınlayan melodi ve alçalıp yükselen vokalin üstüne bir elektrosint bindi. İnsanların kalbi daha hızlı atmaya başlamıştı.

STAXXX, dediler tek bir ağızdan, tereddütsüzce.

Arenaya koştu. Üzerine düşen gösteri ışıkları açık kahverengi tenini altın rengine boyadı. Saçları kalın bukleler hâlinde omuzlarına, hatta WholeMarket™ yazısı ve meyve dolu sepet logosu işlenmiş olan güçlendirilmiş karbon fiber göğüs zırhına dökülüyordu. Bacaklarına ve sol koluna Thurwar'ın popüler hâle getirdiği yumuşak, beyaz şerit deriler sarılmıştı. Sol koluna taktığı savaş bandının üstünde sert bir kol zırhı vardı. Eskiden beyaz olan postalları kahverengi ve kırmızılarla lekelenmişti; şimdi soluk, kumlu bir toprak tonundalardı. Uylukları,

kaslarının üstünde gerilen bir lastikle sıkıştırılmıştı. Taytının üzerinde, kalçasına yakın bir yerde de WholeMarket™ meyve sepeti vardı; diğer birçok büyük markanın tercih edeceği gibi cinsel organının ortasına yerleştirilmemişti. WholeMarket™ bir aile markasıydı.

Bilekleri, derisinin altındaki manyetik kelepçelerin mutlak hâkimiyetinin daimi bir göstergesi gibi parladı.

Etrafında bir kamera dolaşüyor, vücudunun çeşitli yerlerine işlenen X'leri çekiyordu. Sıkı karnında bir tane, boynunda birkaç tane, kollarında ve gözkapaklarında birer tane vardı. Her X, başkasına karşı kazandığı bir zaferin hikâyesiydi. Vücudu, ölümün ve canlılığın bir koleksiyonuydu.

“Elinizden gelenin en iyisi bu mu?” diye seslendi stadyuma.

Yüzü, yukarıdaki Jumbotron'da yüz kat büyütülmüş bir kaş çatma ifadesine bürünmüştü. Başarısız olduğunu anlayan kalabalık daha yüksek sesle kükredti. Staxxx hınzırca sırıttı.

“Siz pislikler, hangi güzel kaltak için kendinizi paralar-sınız?” diye şakıdı önünde yüzen HoloMicCam'e. Tırpanı AşkOyunu'nu ellerinin ve ön kollarının etrafında çevirdi ve tırpan, vücudunun etrafında dolaştırdıkça ivme kazandı. Ale-tin kesici başı önden gidip havayı yarıyor, ona hız katıyordu. Bu sopa ve bıçağı, tüm dünyanın bildiği üzere, onun bir uzan-tısıydı. Adını haykırdılar.

STAXXX!

“Sizi mahvetmesini istediğiniz o kalp kırıcı kim?”

STAXXX!

“Siz piç kuruları, kimi canınızı yakacak kadar çok seviyor-sunuz?”

STAXXX!

Staxxx Kasırgası. Seyirciler onun rüzgârı ve gök gürültü-süydü.

“Sevgi burada ölmüş. Ben bunu değiştirmeye çalışıyorum. Hadi, beni hayata çağırın!” Staxxx, AşkOyunu'nun başını yere vurdu ve bıçak toprağa gömüldü. Siyah ve altın yaldızlı deri-

lere sarılı olan sap kısmı, arenanın toprak zemininden yukarı doğru belli bir açıyla uzanıyordu. Merkeze yakın birkaç tümsek ve izleyicilerin dövuşü en iyi şekilde görmelerine engel olmayacak biçimde yerleştirilmiş beş araba dışında alan boş ve düzdü. Dış kenar, kıvrımlı bir otoyol gibi görünecek şekilde yapılmıştı ama “asfalt” kısım işlenmiş plastikten ibaretti. Staxxx’ın karşısındaki beyaz sedanın ön camı önceki kavgada çatlamıştı. Alanın ortasından çok da uzak olmayan, mavi bir Power kamyonun yolcu kanadının kapısı açılmış, kanlı dış etinden sarkan gevşek dış gibi yerinde sallanıyordu.

“Kasırga sizin için idare eder mi yoksa ona canınızı yaka-
cak kadar çok âşık mısınız?”

Aşk. Aşk. AŞK. AŞK!

“Aşkın ne anlama geldiğini bile bilmiyorsunuz. Nasıl bilebilirsiniz ki? Hiç görmediniz. Ama bunu değiştireceğiz. Bu gece size biraz elektrikli aşk dağıtmaya geldim! İster misiniz?”

Ses seli, arenanın en önündeki Thurwar gibi orada bulunmak için Kan Parası ödeyen Halkaların koltuklarının hemen ardında yer alan KanlıKutulardan arenanın en uzak köşesindeki koltuklara kadar herkesin birbiriyle bağ kurmasını sağlıyordu.

Saygılı bir sessizlik içinde izleyen Thurwar’ın kel kafası kaşınıyordu. Sağında ve solunda iki askeri polis vardı ve onu merhamet diliyormuş gibi avuçları yukarı bakacak biçimde üst tarafa kelepçelemişlerdi. Bileklerinde parlayan üç kırmızı dikey çizgi istese de hareket edemeyeceğini söylüyordu. Sağ koluna baktı, ortadaki çizgide bir boşluk vardı ama bu sadece kozmetik bir kusurdu. Kaşınıtıyı unutmak için kendini zorlayarak kalabalığı büyüleyen kadına duyduğu hayranlığa odaklandı.

Staxxx, AşkOyunu’nu yerden alıp öne doğru adım attı. “Ne kadar?” Bazen bir tür imza olarak silahını kendisinden uzak bir yere bırakarak maça başlar, kalabalığı eğlendirmek için kendini dezavantajlı duruma düşürürdü.